

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลໄค์สีโนเป็นลำดับชั้นก็งนี้

1. ค่ามัธยมิเตอร์คณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนที่ໄດ้จากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ แบบสำรวจการตัดสินใจเลือกอาชีพ และแบบสำรวจ ุปภัติภาวะทางอาชีพ
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของเกรดเฉลี่ยสะสม ความสนใจในอาชีพ ุปภัติภาวะทางอาชีพ ซึ่งเป็นตัว变量 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัว变量อันໄค์แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม ความสนใจในอาชีพ ุปภัติภาวะทางอาชีพ กับตัวเกณฑ์ที่ใช้แก่การตัดสินใจ เลือกอาชีพ โดยแสดงในรูปเมทริกส์หสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด พร้อมทั้งทดสอบนัยสำคัญของ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัว变量กับตัวเกณฑ์ และการทดสอบ นัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณนั้น
4. หากตัว变量ที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การทำงาน ที่เพิ่มขึ้นจากเดิมที่ลดตัว
5. สร้างสมการทำงานการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ของ หงท่ออยู่ในรูปภาคแแผนมาตราฐาน (β) และคะแนนดิบ (b) พร้อมทั้งแสดงค่าสัมประสิทธิ์การ ทำงาน คาดคะเนมาตราฐานในการทำงานเมื่อทำงานโดยตัว变量ที่ใช้ที่สุด เพื่อให้เข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูลໄค์สีโนชั้น บูรจัยได้กำหนดค่าสูญเสียของสถิติ และอัตราของตัวที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

x_1	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม
x_2	หมายถึง ความสนใจในอาชีพ

x_3	หมายถึง	รูปภาวะทางอาชีพ
y	หมายถึง	การตัดสินใจเลือกอาชีพ
z'	หมายถึง	การตัดสินใจเลือกอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่ได้จากการทำนายในรูปแบบมาตรฐาน
y'	หมายถึง	การตัดสินใจเลือกอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่ได้จากการทำนายในรูปแบบเดิมคืน
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคุณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R^2_{change}	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนไปจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวทำนายที่ละตัว
$S.E. \cdot est$	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย
$S.E. \cdot b$	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์คดอย
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์คดอยของตัวทำนายในรูปแบบเดิมคืน
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์คดอยของตัวทำนายในรูปแบบ
		มาตรฐาน
a	หมายถึง	คาดคะหน่องสมการทำนาย
สมการทำนาย	หมายถึง	สมการคดอยพหุคุณที่ใช้ทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพ
F	หมายถึง	อัตราส่วนเอฟที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์

ในการวิเคราะห์ขอรุณนักคุณตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่สนใจในหมวดอาชีพเดียว และกลุ่มตัวอย่างที่สนใจใน 2 หมวดอาชีพรวมกัน การแบ่งนั้นเนื่องจาก การตัดสินใจในรูปแบบเดียวและรูปแบบสองตัวอย่าง ไม่สามารถตัดสินใจในหมวดอาชีพเดียว และ กลุ่มที่สนใจใน 2 หมวดอาชีพทางกัน แบบสำรวจความสนใจอาชีพแบ่งออกเป็น 5 หมวด อาชีพ คือความสนใจในเครื่องจักรกล วิชาการ ศิลปะ ธุรกิจ และเกษตรกรรม คะแนนรวม

สูงสุดของบุคคลที่นิยมก็เกิดขึ้นอยู่ที่ความสนใจในหมวดอาชีพนั้นทั้งนี้จะแน่ในหมวดอาชีพนั้นคงไม่ต่างกับ 35 คะแนน ถ้าต่างกับ 35 คะแนนในพิจารณาในหมวดอาชีพที่ใกล้เคียงสูงรองลงมาพิจารณารวมกันเป็นความสนใจใน 2 หมวดอาชีพร่วมกัน คันธันจะแน่เพิ่มในความสนใจในหมวดอาชีพเดียวกัน 50 คะแนน ส่วนจะแน่เพิ่มในความสนใจใน 2 หมวดอาชีพร่วมกัน 75 คะแนน ในกรณีวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่สนใจในหมวดอาชีพเดียวกันจำนวนอย่างก่อ 20 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่สนใจใน 2 หมวดอาชีพร่วมกันมีจำนวน 453 คน ผู้วิจัยได้ใช้เส้นอุปการ์วิเคราะห์ข้อมูลซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ไว้ในบทนี้ และเสนอกลุ่มตัวอย่างในภาคผนวก เนื่องจากการ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ นั้นกลุ่มตัวอย่างควรจะมีจำนวนอย่างน้อย 100 คน การใช้ ภาระวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จึงจะมีความเรื่อถือได้¹

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเสนอกลุ่มตัวอย่างที่สนใจใน 2 หมวดอาชีพ

1. คำนวณเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนที่ได้จากการแบบสำรวจความสนใจอาชีพ แบบสำรวจทักษะที่เลือกอาชีพ และแบบสำรวจภูมิปัญญาทางอาชีพดังแสดงในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Fred N. Kerlinger and Elazar J. Pedhazur, Multiple Regression in Behavioral Research (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1973), p. 446.

ตารางที่ 5 คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนที่ได้จากการแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ แบบสำรวจการตัดสินใจเลือกอาชีพ และแบบสำรวจความทางอาชีพ ของกลุ่มคัวอย่างจำนวน 453 คน ซึ่งสนใจใน 2 หมวดอาชีพรวมกัน

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.
เกรดเฉลี่ยสะสม	2.6843	1.8467
ความสนใจในอาชีพ	43.2185	5.1653
การตัดสินใจเลือกอาชีพ	127.3620	12.9412
ภูมิภาวะทางอาชีพ	28.3091	5.8387

2. คำสัมภาษณ์สหสมัยระหว่างกันของเกรดเฉลี่ยสะสม ความสนใจในอาชีพ ภูมิภาวะทางอาชีพซึ่งเป็นตัวนำ และการสัมภาษณ์สหสมัยระหว่างตัวนำ อันໄต้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม ความสนใจในอาชีพ ภูมิภาวะทางอาชีพ กับตัวเกณฑ์ซึ่งໄต้แก่ การตัดสินใจเลือกอาชีพโดยใช้สูตรของเพียร์สัน และทดสอบความมีนัยสำคัญของคำสัมภาษณ์สหสมัยนั้น ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เมทริกส์สหสมัยพันธุ์ระหว่างกันของเกรดเฉลี่ยสะสม ความสนใจในอาชีพ ภูมิภาวะทางอาชีพและการสัมภาษณ์สหสมัยพันธุ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม ความสนใจในอาชีพ ภูมิภาวะทางอาชีพ กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ จากกลุ่มตัวอย่าง 453 คน

	เกรดเฉลี่ยสะสม	ความสนใจในอาชีพ	ภูมิภาวะทางอาชีพ	การตัดสินใจเลือกอาชีพ
เกรดเฉลี่ยสะสม	1.00000	0.01163	0.06225	-0.04816
ความสนใจในอาชีพ	0.01163	1.00000	0.40277 ***	0.23235 ***
ภูมิภาวะทางอาชีพ	0.06225	0.40277	1.00000	0.39391 ***
การตัดสินใจเลือกอาชีพ	-0.04816	0.23235	0.39391	1.00000

*** $p < .001$

จากการนี้แสดงให้เห็นว่าสหสมพันธ์ระหว่างความสนใจในอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.23235$) และสหสมพันธ์ระหว่างจุลภาวะทางอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.39391$) แสดงว่ามีสิทธิ์นักศึกษาที่ได้คะแนนความสนใจในอาชีพสูงส่วนใหญ่จะได้คะแนนการตัดสินใจเลือกอาชีพสูง และนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนจุลภาวะทางอาชีพสูงส่วนใหญ่จะได้คะแนนการตัดสินใจเลือกอาชีพสูง บล็อกประการคือสหสมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพไม่มีนัยสำคัญ

ในด้านความสัมพันธ์ภายนอกในระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ จุลภาวะทางอาชีพ การตัดสินใจเลือกอาชีพ และจุลภาวะทางอาชีพ มีสหสมพันธ์อันอ่อนบางมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.40277$) แสดงว่ามีสิทธิ์นักศึกษาที่ได้คะแนนความสนใจในอาชีพสูงส่วนใหญ่จะได้คะแนนจุลภาวะทางอาชีพสูง สหสมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับความสนใจในอาชีพไม่มีนัยสำคัญและสหสมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับจุลภาวะทางอาชีพไม่มีนัยสำคัญ

3. การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์พหุคุณโดยมีการตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นค่าวิกฤตและค่าวarianceคือสัมฤทธิผลทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ จุลภาวะทางอาชีพ ทั้งนี้หากค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์พหุคุณโดยการเพิ่มค่าวarianceที่ละค่าวัจ粗บันทึก 3 คัว แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์นั้นโดยการทดสอบค่าสถิติรวมเอฟ (Overall F-test) คังแสดงในตารางที่ 7

คุณภาพทางทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพกับสัมฤทธิผลทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ ภูมิภาวะทางอาชีพ ที่เพิ่มเข้าไปทีละตัวรวมทั้งค่าเฉลี่ยที่ใช้ทดสอบความนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ตัวที่นำมายืนยัน	R	F
ภูมิภาวะทางอาชีพ	0.39391	82.83430 **
ภูมิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ	0.40206	43.38450 **
ภูมิภาวะทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ สัมฤทธิผลทางการเรียน	0.40839	29.95865 **

** p < .01

จากการปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเมื่อเพิ่มตัวที่นำมายืนยันมีค่าอยู่ระหว่าง 0.39391 ถึง .40839 โดยที่ภูมิภาวะทางอาชีพ เป็นตัวที่นำมายืนยันตัวแรกที่ถูกเลือกเข้ามา เพราะมีขนาดของความลับสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงสุด ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเมื่อนำมายืนยันค่ายุบัติภาวะทางอาชีพเพียงตัวเดียวมีค่าเท่ากับ 0.39391 และเมื่อเพิ่มตัวที่นำมายืนยันความสนใจในอาชีพ สัมฤทธิผลทางการเรียน เข้าไปทีละตัว ตามลำดับปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ 0.40206 และ 0.40839 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแห่ง 3 ตัวนี้ ทดสอบแล้วมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวที่นำมายืนยัน 3 ตัวนี้สามารถที่นำมายืนยันการตัดสินใจเลือกอาชีพได้

4. การหาตัวที่นำมายืนยันที่มีนัยสำคัญในการนำมายืนยันการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การนำมายืนยัน (R^2) เมื่อเพิ่มจำนวนตัวที่นำมายืนยันเข้าไปทีละตัวกับค่าสัมประสิทธิ์การนำมายืนยันที่เพิ่มตัวที่นำมายืนยันอย่างกว่า แล้วทดสอบความนัยสำคัญของความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ย ดังปรากฏในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การหาคุณค่าวarianceที่สำคัญในการทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพจากค่าวำนัย
3 ตัว

ค่าวำนัย	R ²	R ² _{change}	F
อุปนิสัยทางอาชีพ	0.15517	0.15517	82.83430 ***
ความสนใจในอาชีพ	0.16165	0.00648	3.479
เกรดเฉลี่ยสะสม	0.16678	0.00513	2.766

*** p < .001

จากตารางจะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) เมื่อใช้อุปนิสัยทางอาชีพ เป็นค่าวำนัยมีค่าเท่ากับ 0.15517 และเมื่อเพิ่มค่าวำนัยความสนใจในอาชีพเข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มเป็น 0.16165 ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.00648 ซึ่งความแตกต่างนี้ทดสอบแล้วไม่มีนัยสำคัญ และเมื่อเพิ่มค่าวำนัยลัมกุหิยลทางการเรียน ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.00513 ซึ่งความแตกต่างนี้ทดสอบแล้วไม่มีนัยสำคัญ เช่นกัน ดังนั้นค่าวัพยากรณฑ์ที่สำคัญที่มีนัยสำคัญในการทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพคืออุปนิสัยทางอาชีพ

5. เมื่อหาค่าวำนัยที่สำคัญได้แล้ว นำมาสร้างสมการทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์คงอยู่ของค่าวำนัยที่อยู่ในรูปค่าแบบดิบ (b -Unstandardized Regression Coefficient) และค่าสัมประสิทธิ์คงอยู่ของค่าวำนัยในรูปค่าแบบมาตรฐาน (β -Standardized Regression Coefficient) และคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่า β และค่าเฉลี่ยที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า β สำหรับสมการทำนายในรูปค่าแบบดิบคำนวณค่าคงที่ (a) ด้วย นอกจากนี้ยังคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ซึ่งแสดงผลในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์ทดสอบของคัว变量 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ทดสอบ ค่าเฉลี่ยใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ทดสอบ ค่าคงที่ในสมการทำนายความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย

ตัวทำนาย	b	β	S.E.b	F
ภูมิภาวะทางอาชีพ	0.8055059	0.36342	0.10452	59.390 **

** $p < .01$

$$\begin{array}{ll} a = 96.50972 & R^2 = 0.15517 \\ R = 0.39391 & S.E._{est} = 11.90805 \end{array}$$

จากตารางที่ 9 สามารถสร้างสมการทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพโดยภูมิ-
ภาวะทางอาชีพได้ดังนี้

สมการในรูปแบบแนวมาตรฐาน

$$z' = 0.36342 z_3$$

สมการในรูปแบบแนวคิบ

$$y' = 96.50972 + 0.8055059 x_3$$

โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพกับภูมิภาวะทางอาชีพเท่ากับ 0.39391 ประสิทธิภาพการทำนายคิดเป็นร้อยละ 15.517 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ 11.90805

สรุปผลการวิจัย

1. สหสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.23235$)

2. สหสัมพันธ์ระหว่างบุขีภาระทางอาชีพกับการตัดสินใจเลือกอาชีพมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.39391$)

3. สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับการตัดสินใจเลือกอาชีพไม่มีนัยสำคัญ ($r = -0.04816$)

4. ในด้านความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัว变量กับตัว变量ความสนใจในอาชีพและบุขีภาระทางอาชีพมีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = 0.40277$)

สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับความสนใจในอาชีพไม่มีนัยสำคัญ ($r = 0.01163$)

สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับบุขีภาระทางอาชีพไม่มีนัยสำคัญ ($r = 0.06225$)

5. ลัมປະລິຫັນสหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างการตัดสินใจเลือกอาชีพกับตัว变量ที่เพิ่มขึ้นทีละตัวโดยเริ่มจาก บุขีภาระทางอาชีพ ความสนใจในอาชีพ สัมฤทธิผลทางการเรียน ตามลำดับ ผลแสดงถ้วนว่าตัว变量ทั้ง 3 ตัวมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงถ้วนว่าตัว变量ทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพได้

6. จากการหาค่ารากลุ่มตัว变量ที่สำคัญที่สุดจากตัว变量ทั้ง 3 ตัว พบรากตัว变量ที่สำคัญที่มีนัยสำคัญในการทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพคือบุขีภาระทางอาชีพ สัมປະລິຫັນ การทำนายคิดเป็นร้อยละ 15.517 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ 11.90805

7. สร้างสมการทำนายการตัดสินใจเลือกอาชีพว่ายุบีภาระทางอาชีพ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์โดย แต่ค่าคงที่คือสมการที่อยู่ในรูปแบบแนวตืบ และรูปแบบ มาตรฐานดังนี้

$$z_1 = 0.36342 z_3$$

$$y = 96.50972 + 0.8055059 x_3$$